

موسسه حقوقی آوای عدالت سرش

قانون نظارت شرعی بر ذبح و صید

/

/

قانون نظارت شرعی بر ذبح و صید/

/

فصل اول کلیات/

ماده ۱ اهداف:/

الف انطباق ذبح و صید حیوانات، پرندگان و آبزیان با موازین شرعی./

ب توسعه فرهنگ تولید غذای پاک، تقویت اعتماد امت اسلامی و کسب جایگاه تولید گوشت حلال در جهان توسط جمهوری اسلامی ایران./

ج نهادینه کردن فرآیندهای دینی در ذبح و صید دام، پرندگان و آبزیان حلال گوشت در سطح دستگاهها و نهادهای دولتی و غیردولتی ذریبط./

د- توسعه فعالیتهای تجاری و اقتصادی از طریق تولید محصولات حلال گوشت و بهداشتی در کشورهای اسلامی./

ه- تقویت نظام پاسداشت حقوق حیوانات حلال گوشت در جمهوری اسلامی ایران./

/

ماده ۲- تعاریف:/

نظارت شرعی- فرآیندی است که براساس آن ذبح و صید کلیه حیوانات، پرندگان و آبزیان حلال گوشت توسط ناظران شرعی در مراکز کشتار و میبادی نظارت شده، تا مصرف ذبیحه و صید بر اساس احکام اسلامی حلیت پیدا کند./

ناظر شرعی- به مسلمانی که آگاهی کامل بر موضوع حلال و حرام ذبح دام، پرندگان و صید آبزیان را دارد گفته می شود./

ذبح شرعی- به نحوه سربریدن حیوانات و پرندگان حلال گوشت طبق نظر فقهی مراجع عظام گفته می شود./

ذایح- به مسلمانی گفته می شود که شرایط لازم برای ذبح شرعی را داشته باشد./

صیاد- به فردی گفته می شود که دارای شرایط لازم برای صید طبق موازین اسلامی باشد./

صید شرعی- به روشهایی اطلاق می گردد که حیوانات، پرندگان و آبزیان حلال گوشت طبق موازین اسلامی صید می شوند./

نحر- فرورودن کارد و همانند آن از آلات تیز آهنی در محل فرو رفتگی میان گردن و سینه شتر./

/

فصل دوم ساماندهی امور مربوط به ذبح و صید شرعی:/

ماده ۳ وزارت جهاد کشاورزی موظف است با استفاده از نیروها، امکانات و ظرفیتهای موجود، بر اساس مأموریتهای محوله و حیطه جغرافیایی، امکان اعمال نظارت بر ذبح شرعی را توسط حوزه نمایندگی ولی فقیه در سازمان دامپزشکی کشور فراهم نماید./

/

ماده ۴ کلیه کشتارگاهها و مراکز میبادی و مراکز عمل آوری و فرآوری مواد پروتئینی (مراکز بزرگ و کارخانجات) موظف به به کارگیری ناظر شرعی بر اساس مفاد این قانون می باشند./

/

ماده ۵ دولت موظف است اعتبارات مورد نیاز این قانون را از محل عوارض دریافتی از کشتار دام و طیور در کشتارگاههای کشور تامین و در ردیف خاصی همه ساله در بودجه سالانه منظور نماید./

/

ماده ۶ مؤسسه استاندارد و تحقیقات صنعتی ایران موظف است به کمک دستگاههای مسؤول نظارت بهداشتی بر مواد غذایی، ضوابط و مقررات مربوط به استاندارد غذای حلال را به منظور تسهیل در امر نظارت شرعی فراهم نماید./

/

ماده ۷ حوزه نمایندگی ولی فقیه در سازمان دامپزشکی با اذن مقام معظم رهبری برای اجرا دقیق این قانون موظف به انجام اقدامات زیر است:/

الف آموزش و تعیین صلاحیت و وظایف و به کارگیری ناظران شرعی و ارزیابی عملکرد آنان در دوره های زمانی./

ب- تعیین صلاحیت ذابحین و سیادان و ارتقا سطح آموزشی مرتبط با وظایف آنان./

ج تعیین ضوابط مربوط به نحوه استفاده حلال از اجزا حیوانات حرام گوشت و منافع محله اجزای حرام حیوانات حلال گوشت و آبریان حرام وفق فتاوی مقام معظم رهبری و مراجع عظام تقلید و فقه اهل سنت (در جاهایی که طبق قانون باید/

فقه اهل سنت رعایت شود) برای داخل و خارج از کشور./

/

ماده ۸ ناظران شرعی در حکم ضابطین قضائی محسوب گردیده و موظفند از موارد خلاف شرع موضوع این قانون جلوگیری نموده و مراتب را جهت رسیدگی به مراجع صالح قضائی از طریق دفاتر نمایندگی ولی فقیه در سازمان دامپزشکی با اذن مقام معظم رهبری ابلاغ و اجرا نمایند./

تبصره وظیفه ناظران شرعی براساس دیدگاهها و نظرات فقهی مقام معظم رهبری و مراجع عظام تقلید ابلاغ می شود./

/

ماده ۹ عدم رعایت مقررات مربوط به اصول ذبح و صید شرعی از سوی اشخاص حقیقی و یا حقوقی موضوع این قانون، جرم محسوب شده و مرتکب یا مرتکبین به تقصیر یا حکم مرجع قضائی، ضمن جبران خسارات وارده، به جزای نقدی پنج درصد (۵٪) تا ده درصد (۱۰٪) خسارت وارده محکوم و در صورت تکرار برای بار دوم، از ادامه اشتغال در کشتارگاهها و یا واحدهای صنعتی مرتبط آنان جلوگیری به عمل می آید./

/

ماده ۱۰ کلیه دستگاهها و نهادهای مرتبط با امور ذبح و صید اعم از دولتی و بخش خصوصی و تعاونی موظف به رعایت مفاد این قانون می باشند./

ماده ۱۱ وزارت جهاد کشاورزی، سازمان صدا و سیما جمهوری اسلامی ایران و وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی موظفند جهت فرهنگ سازی فعالیتهای حوزه نظارت حلیت غذا و تبیین آثار فرهنگی تولید و مصرف غذایی حلال، اقدامات بایسته به عمل آورند./

/

ماده ۱۲ آئین نامه اجرائی این قانون حداکثر پس از سه ماه توسط وزارت جهاد کشاورزی تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد./

/

قانون فوق مشتمل بر دوازده ماده و یک تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ چهاردهم اسفندماه یک هزار و سیصد و هشتاد و هفت مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۷/۱۲/۲۶ به تأیید شورای نگهبان رسید./

/